

af den idømte straffetid dog ikke uden samtykke af justitsministeren overstige en tredjedel og aldrig halvdelen af straffetiden“. Bestemmelsen foreslås ændret (forslaget til § 46, stk. 2, 2. pkt.), således at straffetiden i intet tilfælde kan forlænges med mere end en tredjedel.

På to punkter foreslås en *skærpe* af de gældende regler om disciplinærstraffe:

a) Den gældende regel i § 47, stk. 1, nr. 6, om „udelukkelse fra arbejdsgodtgørelse“ foreslås udvidet, således at der også kan ske inddragelse af allerede erhvervet arbejdsgodtgørelse (forslaget til § 47, stk. 1, nr. 4).

b) Endvidere foreslås der tilvejebragt hjemmel for, at anstaltsledelsen kan konfiskere indsmuglede genstande m. v.; der har i praksis vist sig et behov herfor.

Betingede domme (nr. 13).

Ved den ændring i reglerne om betingede domme, som gennemførtes i 1961, blev der åbnet mulighed for anvendelse af de såkaldte kombinationsdomme. Hvis det findes påkrævet over for en tiltalt at anvende en ubetinget frihedsstraf, men den pågældendes personlige forhold, herunder navnlig hans behov for tilsyn m. v., taler for anvendelse af betinget dom, kan retten efter § 58, stk. 1, bestemme, at fuldbyrdelsen af en del af den straf, der fastsættes, udsættes efter reglerne om betinget dom. Den ubetingede straf kan i disse tilfælde ikke overstige 3 måneder. Efter reglen i sidste pkt. i § 58, stk. 1, kan retten, når en sag omfatter flere strafbare forhold, idømme ubetinget hæftestraf i forbindelse med betinget fængselsstraf.

Således som § 58, stk. 1, er affattet, kan ubetinget frihedsstraf kun idømmes i forbindelse med en betinget dom med straffastsættelse (§ 56, stk. 2); der er ingen mulighed for at kombinere ubetinget frihedsstraf med betinget dom efter § 56, stk. 1 (uden straffastsættelse).

De grunde, der taler for anvendelse af betinget dom uden straffastsættelse, kan imidlertid også gøre sig gældende i sager, hvor det findes påkrævet at fastsætte en ubetinget straf i forbindelse med den i øvrigt betingede dom. Der har da også i praksis vist sig behov for en sådan kombination. Der foreslås derfor ved en mindre ændring af affattelsen af § 58, stk. 1, 1. pkt., tilvejebragt hjemmel herfor.

Som nævnt hjemler den gældende regel i § 58, stk. 1, 3. pkt., adgang til at kombinere ubetinget hæftestraf med betinget fængselsstraf i tilfælde, hvor sagen omfatter flere forhold. Denne bestemmelse foreslås omredigeret (forslaget til § 58, stk. 1, 3. pkt.), således at denne kombination kan anvendes

også i tilfælde, hvor sagen kun omfatter ét forhold. Der kan i visse tilfælde, navnlig over for yngre lovovertrædere, jfr. princippet i § 91, stk. 2, være trang hertil. Samtidig foreslås det præciseret, at ubetinget hæftestraf kan anvendes i forbindelse med betinget dom (med eller uden straffastsættelse), selv om hæftestraf ikke er indeholdt i den almindelige strafferamme for den pågældende lovovertrædelse (forslaget til § 58, stk. 1, 2. pkt.).

Arbejdshus og sikkerhedsforvaring (nr. 14-21).

Det er hensigten i den nærmeste fremtid at anmode straffelovrådet om at tage straffelovens regler om de forskellige særforanstaltninger, herunder navnlig forvaring og andre foranstaltninger over for psykisk afvigende lovovertrædere, samt arbejdshus og sikkerhedsforvaring, op til overvejelse.

De ændringer i reglerne om arbejdshus og sikkerhedsforvaring, som indeholdes i det foreliggende lovforslag, er derfor i hovedsagen begrænset til, hvad der er en følge af de foreslåede ændringer i reglerne om fuldbyrdelse af fængselsstraf. Der foreslås dog enkelte andre ændringer, som der er fundet behov for, og som findes at kunne foretages, uden at der derved tages stilling til de principielle spørgsmål vedrørende arbejdshus og sikkerhedsforvaring, som bør afvente det ovenfor omtalte almindelige revisionsarbejde, der må forventes at blive ret tidkrævende.

Til nr. 14 og 16 (§ 62, nr. 1 og 3).

Bestemmelserne i § 62, nr. 1 og 3, fastsætter betingelserne for dom til arbejdshus i anledning af henholdsvis berigelsesforbrydelser m. v. og sædelighedsforbrydelser. Efter begge bestemmelser er det en betingelse, at tiltalte har begået den pågældende forbrydelse „inden 3 år efter den (sidste) endelige løsladelse“. Denne betingelse skal ses i sammenhæng med den gældende regel i § 40, stk. 2, hvorefter en straf, når den pågældende prøveløslades, først anses for endeligt udstået, når prøvetiden, der som regel er 2 år, er udløbet. Det følger af denne regel sammenholdt med § 62, nr. 1 og 3, at en person, der løslades på prøve, og som derefter inden for en 5 års periode begår en ny berigelses- eller sædelighedsforbrydelse, opfylder den tidsmæssige betingelse for dom til arbejdshus.

Som omtalt i bemærkningerne til nr. 5 (§ 40, stk. 3) foreslås det nu at ændre § 40, således at straffen for prøveløsladte, der ikke genindsættes, anses for udstået ved prøveløsladelsen. For at undgå, at denne ændring skal medføre en indskrænkning i adgangen til idømmelse af arbejdshus, foreslås det at ophæve 3 års-begrænsningen i § 62, nr. 1 og 3.